ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Φεβρουαρίου 1927 | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ | Ἀριθμὸς φύλλου 27

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

Περὶ τῆς ἰατρικῆς ἐξετάσεως τῶν ὑποψηφίων διὰ τὸ ἱπτάμενον ἀεροπορικὸν προσωπικὸν τοῦ Στρατοῦ τῆς ξηρᾶς.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἀπὸ 13 Σεπτεμβρίου 1925 Νομοθ. Διάταγμα περὶ τοῦ ὅπλου τῆς Ἀεροπορίας ὡς καὶ τὸ ἄρθρον δον περὶ προσόντων ὑγιεινῆς κτλ. τοῦ αὐτοῦ Διατάγματος προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργοῦ ἀπερασίσαμεν καὶ διατάσσομεν

Ἄρθρον 1.

Ἡ ἰατρικὴ ἐξέτασις τῶν ὑποψηφίων διὰ τὸ ἱπτάμενον ἀεροπορικὸν προσωπικὸν τοῦ Στρατοῦ τῆς ξηρᾶς ἐκτελεῖται ὑπὸ τῆς ἀνωτάτης Ὑγειονομικῆς τοῦ Στρατοῦ Ἐπιτροπῆς σκοπὸν ἔχουσα νὰ προσδιορίσῃ : 1) τὴν γενικὴν ἱκανότητα διὰ τὴν Ἀεροπόριαν, 2) τὴν εἰδικὴν ἱκανότητα διὰ τὴν ὁδήγησιν τῶν ἀεροπλάνων.

Ἄρθρον 2.

Ἡ σκοποῦσα νὰ προσδιορίσῃ τὴν γενικὴν ἱκανότητα ἐξέτασις τῶν ἀεροπόρων ἀποτελεῖται 1) ἀπὸ τὴν γενικὴν ἐξέτασιν καὶ χειρουργικὴν τοιαύτην 2) ἀπὸ ἀριθμὸν τινὰ εἰδικῶν ἐξετάσεων ἤτοι: α') τὴν εἰδικὴν ἐξέτασιν τοῦ νευρικοῦ συστήματος, β') τὸν εἰδικὴν ἐξέτασιν τῶν ὀφθαλμῶν καὶ τῆς ὀπτικῆς λειτουργείας καὶ γ') τὴν εἰδικὴν ἐξέτασιν τῆς ρηνός, τοῦ λαιμοῦ τῆς ἀκοῆς καὶ τῆς ἰσορροπίας.

Ἄρθρον 3.

Α'. ΓΕΝΙΚΗ ΕΞΕΤΑΣΙΣ

Ἡ ἐξέτασις αὕτη ἔγκειται εἰς τὴν ἀναζήτησιν :

1) Τοῦ κληρονομικοῦ (εὐθὺ καὶ παράπλευρον) κυρίως φυματίωσιν, σύφιλιν, παθήσεις τοῦ νευρικοῦ συστήματος.

2) Τοῦ ἀτομικοῦ ἀναμνηστικοῦ, κυρίως τὰς μολυσματικὰς καὶ νευρικὰς νόσους τοῦ παιδὸς καὶ τὰ ἐπακόλουθά των :

α') τὰς πλευριτικὰς καὶ πνευμονικὰς παθήσεις.

β') τὰς μολύνσεις.

γ') τὴν σύφιλιν

δ') τὰς παθήσεις τοῦ νευρικοῦ συστήματος.

ε') τὰ στίγματα χρονίας δηλητηριάσεως (οἰνοπνευματώδη, καπνός, ναρκωτικά).

Ἀποκλείονται :

1) Αἱ πρωτογενεῖς συφιλιδικαὶ ἐκδηλώσεις.

2) Πᾶν κλινικὸν μηνιγγικὸν σημεῖον εἰς ἕνα συφιλιδικόν.

3) Τὰ σημεῖα τῆς ἐπιληψίας, ὅσον ὑποτυπώδη καὶ ἂν εἶνε.

4) Αἱ πρόσφατοι καὶ συχναὶ ἐλώδεις προσβολαί.

5) Τὰ στίγματα χρονίας δηλητηριάσεως.

6) Αἱ πρόσφατοι βαρεῖαι συγκινήσεις.

Ὡσαύτως λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν :

1) Ἡ ἡλικία.

Τὸ διεθνὲς συνέδριον ὥρισε τὸ 19ον ἔτος ὡς τὸ κατώτερον ὅριον παραδοχῆς εἰς τὸ ἱπτάμενον προσωπικὸν προοριζομένων διὰ δημοσίας μεταφοράς. Ἂν καὶ οὐδὲν ὅριον ἡλικίας κατώτερον ὡρίσθη μέχρι σήμερον διὰ τοὺς ἄλλους ὁδηγούς, δέον ὅμως ἡ Ἀνωτάτη Ὑγειονομικὴ Ἐπιτροπὴ ἀποφασίζουσα περὶ τῆς φυσικῆς ἱκανότητος νὰ εἶναι περισσότερον αὐστηρὰ ὅσον τὸ ἄτομον εἶναι νεώτερον. Οἱ μέλλοντες νὰ προσληφθῶσιν εἰς τὸ ἱπτάμενον ἀεροπορικὸν προσωπικὸν δὲν πρέπει νὰ ἔχωσιν ὑπερβῇ τὸ 25ον ἔτος τῆς ἡλικίας των, τὸ ὁποῖον δὲν σημαίνει ὅτι μετὰ τὸ 25ον εἷς ἀεροπόρος δὲν δύναται νὰ ἐξακολουθήσῃ τὴν ἀεροπορικὴν του ὑπηρεσίαν· τὸ συμβιβαζόμενον μὲ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ἱπταμένου προσωπικοῦ ὅριον τῆς ἡλικίας φαίνεται ἐξ ὁλοκλήρου ἀτομικὸν καὶ δὲν πρέπει νὰ ἔχῃ ὡς μέτρον ἄλλο τι παρὰ μόνον τὴν ἐμφάνισιν ἐλαττωματικῆς φυσιολογικῆς καταστάσεως παρὰ τῷ ἐξεταζομένῳ ἀτόμῳ.

2) Ἡ ἀθλητικὴ κλίσις, ἥτις ἀποτελεῖ μίαν εὐνοϊκὴν προετοιμασίαν, ἰδίᾳ ἡ κολυμβητικὴ καὶ ἡ πεζοπορία, ἂν ἡ καρδία τῶν ἀτόμων ἠνέχθη τελείως τὰς ὑπερβολικὰς δοκιμασίας, τὰς ὁποίας ἐνίοτε ἐπιβάλλουσι τὰ δύο ταῦτα γυμνάσματα (sports) καὶ δὲν ἐνεφάνισε τινὰ τῶν παθήσεων τῶν περιλαμβανομένων εἰς τὸ κυκλοφορικοῦ συστήματος κεφάλαιον.

3) Ἡ σωματικὴ κατασκευὴ ἥτις πρέπει νὰ εἶναι καλὴ χωρὶς ὑπερβολικὰς ἀξιώσεις.

Ἡ Ἀνθρωπομετρικὴ σχέσις $\frac{\text{Βάρος χιλιογρ.}}{\text{δέκατον ἀνάστημα}}$

πρέπει νὰ περιλαμβάνεται μεταξὺ 3,6 καὶ 5 χωρὶς νὰ ἀποδίδεται εἰς τὰ ὅρια αὐτὰ ἀπόλυτος ἀξία.

Αἱ διατάξεις ἐπὶ τῆς φυσικῆς ἱκανότητος ὁρίζουσι τὸ μέγιστον τοῦ ἀναστήματος καὶ τοῦ βάρους, τὸ ὁποῖον αἱ πραγματοποιηθεῖσαι πρόοδοι εἰς τὴν κατασκευὴν τῶν νεωτέρων μηχανημάτων ἐπιβάλλουσι νὰ μὴ θεωρῆται πλέον ὡς ἀποκλειστέον.

Ἡ Γενικὴ κατασκευὴ τῶν ἀτόμων καὶ ἡ κατάστασις τῶν διαφόρων τμημάτων τῶν μελῶν πρέπει νὰ ἀνταποκρίνεται πρὸς τὰ ὑπὸ τῶν διατάξεων ἐπὶ τῆς φυσικῆς ἱκανότητος, διὰ τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν καθοριζόμενα, ἀλλὰ αἱ μεγάλαι ἐξωστώσεις, αἱ ἐκτεταμέναι οὐλαὶ καὶ ἰδίᾳ αἱ συνεχόμεναι ἢ προσεγγίζουσαι νευρικοὺς κλώνους δύνανται νὰ ἀποκλεισθῶσι, λόγῳ τῶν πόνων τοὺς ὁποίους πιθανῶς θὰ προκαλῶσιν εἰς χαμηλὰς θερμοκρασίας.

Οἱ μῦς εἶναι ἀναγκαῖον νὰ εἶναι ἀθλητικοί, λόγῳ τῶν σχετικῶς ἀσθενῶν προσπαθειῶν, τὰς ὁποίας ἐπιτρέπει ἡ ὁδήγησις ἑνὸς ἀεροπλάνου καὶ οἱ διάφοροι χειρισμοί, τῶν ὁποίων ἔχει ἀνάγκην ἡ ἀεροπορία. Ἀλλὰ ἡ κοιλιακὴ ζώνη (μυϊκὴ) πρέπει νὰ εἶναι ἰσχυρά, ἵνα πραΰνῃ τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐναλλαγῶν τῆς ταχύτητος καὶ τοῦ ὕψους.

Ἀποκλείεται πᾶν ἐλάττωμα τοῦ τοιχώματος. Ἐξασθένησις, κήλη, κοιλιοκήλη. Αἱ δυσκαμψίαι τῶν ἀρθρώσεων δὲν ἀπαιτοῦσι διὰ τοὺς ἀεροπόρους αὐστηροτέρους ὅρους ἀπὸ τοὺς προβλεπομένους γενικῶς διὰ τὴν ἱκανότητα ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τοῦ Στρατοῦ.

Τέλος ἡ ἐξέτασις ἀφορᾷ :

Ι. Τὸ Δέρμα.

Δερματικαὶ τιναὶ παθήσεις (ἔκζεμα π.χ.) ἐπιδεικτικαὶ παρατάσεως ἢ ἐπιδεινώσεως ἐκ τῆς ἐπαφῆς τοῦ ἐλαίου τῶν

κινητήρων (moteurs) τοῦ ἀποστάγματος, ἀποκλείονται ἐὰν εἶναι δυσνίατοι:

Β. Τὸ κυκλοφορικὸν Σύστημα δηλ.

1) Τὴν καρδίαν καὶ τὴν ἀορτὴν διὰ τῶν κλασικῶν κλινικῶν μεθόδων καὶ τῆς ἀκτινοσκοπήσεως.

Ἀποκλείονται:

Πᾶσα βλάβη στομίου, καὶ αὐταὶ αἱ καλῶς ἀντιρροπούμεναι.

Πᾶσα ἀλλοίωσις τοῦ μυοκαρδίου συμπεριλαμβανομένης τῆς ἁπλῆς καρδιακῆς ὑπερτροφίας, συχνῆς εἰς τοὺς ἀθλητάς, ἰδίᾳ εἰς τοὺς δρομεῖς.

Πᾶσα περικαρδιακὴ βλάβη.

Πᾶσα παθολογικὴ ἀλλοίωσις τοῦ καρδιακοῦ ρυθμοῦ καὶ πᾶσα ἀνεπάρκεια τῆς καρδίας.

2) Τὰ ἀγγεῖα διὰ τῆς συνήθους κλινικῆς ἐξετάσεως καὶ τῆς ἀκτινοσκοπήσεως.

Ἀποκλείονται:

Πᾶν σημεῖον ἀλλοιώσεως τῶν ἀρτηριακῶν χιτώνων.

3) Τὴν κυκλοφορικὴν δυναμικὴν διὰ τῆς ἐξετάσεως τοῦ σφυγμοῦ καὶ τῆς ἀρτηριακῆς πιέσεως.

Αἱ καρδιακαὶ σφύξεις ἀριθμοῦνται ἐν κατακλίσει καὶ ὀρθίᾳ στάσει.

Ἡ ἀρτηριακὴ πίεσις μετρᾶται διὰ σφιγμομανομέτρου τοῦ Pachon ἢ Waquer.

Ἐξ ἄλλου αἱ διακυμαινόμεναι πιέσεις (διαφορικαὶ πιέσεις συγγραφέων τινῶν) αἱ κατώτεραι τῶν 5 ὑφ. τοῦ ὑδρ. φαίνονται ἐκδηλοῦσαι μίαν κατάστασιν δυσπραγικὴν τοῦ κυκλοφορικοῦ συστήματος καὶ εἶναι ἓν δεῖγμα ἀδυναμίας τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ λαμβάνηται ὑπ' ὄψιν.

Ἡ καρδιακὴ ἀντίδρασις εἰς τὸν κόπον (ἀγῶνα) σπουδάζεται ἐν συγκρίσει τῆς συχνότητος τοῦ σφυγμοῦ.

Τῆς ἀρτηριακῆς πιέσεως τοῦ ἀτόμου ἐν ἀναπαύσει, εἰς στάσιν ὀρθίαν, μὲ τὰ αὐτὰ στοιχεῖα μετρούμενα, ἀφ' ἑνὸς ἀμέσως μετὰ μίαν δοκιμὴν ἐργασίας (δοκιμὴ τοῦ Martinet δύναται νὰ γίνῃ ἀποδεκτὴ 20 πλήρεις κάμψεις τῶν κάτω ἄκρων ἐν ὀρθίᾳ στάσει εἰς 30 δευτερόλεπτα), ἀφ' ἑτέρου τρία λεπτὰ μετὰ τὴν ἄνω δοκιμήν.

Τὴν λειτουργικὴν ἀντίδρασιν τῶν κανονικῶν ἀτόμων χαρακτηρίζει α') ἀμέσως μετὰ τὴν ἐργασίαν μία ἐπιτάχυνσις τοῦ σφυγμοῦ κατὰ 16 εἰς 20 σφύξεις περίπου εἰς τὸ λεπτόν, μία ἐλαφρὰ ὕψωσις τῆς πιέσεως (10 χιλιοστομ. ὑδρ. κατὰ μέσον ὅρον) μία ὕψωσις περισσότερον ἐξισημασμένη τῆς πιέσεως Μ. Χ. (30 ἕως 40 χιλ. ὑδρ.) ἐξ οὗ προκύπτει μία σοβαρὰ σημαντικὴ αὔξησις τοῦ ἀριθμοῦ τῆς διαφορικῆς πιέσεως.

β') Ἐπάνοδος βαθμιαία τῶν διαφόρων αὐτῶν στοιχείων εἰς τοὺς ἀρχικούς των ἀριθμοὺς εἰς ὀλιγώτερον τῶν 3 ἕως τεσσάρων λεπτῶν.

Ἀποκλείονται:

Αἱ κακαὶ καρδιακαὶ ἀντιδράσεις ὑπ' αὐτὴν τὴν ἄποψιν, ἀριθμοὶ περιοριστικοὶ δὲν θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ δοθῶσιν, ἀλλὰ πρέπει νὰ λαμβάνηται ὑπ' ὄψιν τοῦτο, ὅτι ἡ καρδιακὴ ἀντίδρασις εἰς τὸν κόπον εἶναι τόσον μᾶλλον κακή, ὅσον ἡ ἐπιτάχυνσις τοῦ σφυγμοῦ εἶνε μᾶλλον ἐξισημασμένη. Ὅσον μία ἐπιτάχυνσις τοῦ σφυγμοῦ συνυπάρχει μὲ μίαν μικροτέραν ὕψωσιν τῆς Ἑλ. καὶ Μγ.

Ὅσον ἡ ὕψωσις Ἑλ. καὶ Μγ. ἀπομακρύνεται περισσότερον τῆς κανονικῆς ἀντιδράσεως εἴτε πρόκειται περὶ ὑπερτονικῆς ἀντιδράσεως ὅπως εἰς τὰς καρδιακὰς νεκρώσεις ἢ ἀρνητικῆς ἀντιδράσεως, ὑποτονικῆς (σημεῖον προειδοποιητικὸν τοῦ (Pachon) ὅπως εἰς τοὺς ἔχοντας ἐξησθενημένην καρδίαν καὶ τοὺς ὑποσυστολικούς.

Ὅσον ἡ διαφορικὴ πίεσις αὐξάνει ὀλιγώτερον.

Ὅσον ἡ ἐπάνοδος τῶν στοιχείων τούτων εἰς τοὺς ἀρχικοὺς ἀριθμοὺς γίνεται βραδύτερον.

Ἡ περιφερικὴ κυκλοφορία ἥτις πρέπει νὰ εἶναι κανονική.

Ἀποκλείονται:

Ἡ ἀκανόνιστος ἀγγειοδιαστολή. Ἡ κύανσις καὶ ἡ ψῦξις τῶν ἄκρων μαρτυροῦσι μίαν ἀνισορροπίαν τοῦ ἀγγειακοῦ τόνου, ὅστις δὲν εἶναι αὐτὸς καθ' ἑαυτὸν συνήθως ἢ ἡ μετρικὴ ἐκδήλωσις μιᾶς (ὑποσφιγμικῆς καταστάσεως) ἀπόλυτος ἀντένδειξις διὰ τὴν ἀεροπλοΐαν.

Γ. Ἀναπνευστικὸν Σύστημα

Ἡ ἀνατομικὴ κατάστασις καὶ ἡ λειτουργικὴ ἱκανότης τῶν πνευμόνων τοῦ θώρακος θωρακικοῦ κλωβοῦ καὶ τῶν ἀναπνευστικῶν μυῶν ἐκτιμῶνται διὰ τῶν συνήθων κλινικῶν μεθόδων καὶ ἐλέγχονται διὰ τῆς ἀκτινοσκοπήσεως, ἥτις ἐπιτρέπει τὴν ἐξέτασιν τῶν κινήσεων τοῦ θωρακικοῦ τοιχώματος καὶ τοῦ διαφράγματος τῆς καταστάσεως τῶν πνευμόνων, τῶν πυλῶν καὶ τοῦ πλευροδιαφραγματικοῦ χώρου.

Ἀποκλείονται:

Ὅλαι αἱ χρόνιαι βρογχοπνευμονικαὶ παθήσεις.

Πᾶσα φυματιώδης βλάβη ἔστω καὶ ἐν ἐπουλώσει.

Τὸ ἄσθμα. Τὸ ἐμφύσημα.

Πᾶσα ἀντιληπτὴ πλευριτικὴ σύμφυσις.

Ἐξ ἄλλου ἡ θωρακικὴ ἔκτασις ἐκτιμᾶται διὰ τριῶν προσδιορισμῶν τῆς θωρακικῆς περιμέτρου (διὰ μαλακῆς ταινίας) παρεχόντων τὰς διακυμάνσεις τῶν τριῶν θωρακικῶν περιμέτρων (ξιφοειδοῦς, μασχαλιαίας καὶ ὀμφαλικῆς) μεταξὺ τῆς ἐντόνου ἐκπνοῆς.

Ἡ σπειρομέτρησις ἐκτελουμένη μὲ τὸ σπειρόμετρον τοῦ Verdin παρέχει τὴν ζωϊκὴν ἱκανότητα τοῦ ἀτόμου. Ἡ ἱκανότης αὕτη εἶναι ἀνάλογος μὲ τὸ ἀνάστημα. Κυμαίνεται μεταξὺ τῶν 3.500 εἰς ἄνδρα 1μ. 65 καὶ δύναται νὰ κατέλθῃ μέχρι 2.800 εἰς ἄτομα πολὺ μικρά.

Δύνανται νὰ ἀποκλεισθῶσιν αἱ ζωϊκαὶ ἱκανότητες αἱ κατώτεραι τοῦ κανονικοῦ.

Ἡ μεγίστη διάρκεια τῆς ἐκουσίας ἀπνοίας πρώτον ἐν ἀναπαύσει, ἔπειτα μετὰ μίαν ἐργασίαν μυϊκὴν ὡς (20 κάμψεις ἐπὶ τῶν κάτω ἄκρων εἰς 30 τῆς δοκιμῆς τοῦ Martinet) θὰ ἐπιτρέψῃ μίαν ἐκτίμησιν ἀρκετὰ ἀκριβῆ τῆς λειτουργικῆς ἱκανότητος τοῦ ἀναπνευστικοῦ συστήματος.

Κατ' ἀρχὴν ἀποκλείονται αἱ διάρκειαι αἱ κατώτεραι τῶν 40 δευτερολέπτων ἐν ὀρθίᾳ στάσει, εἰς ἀνάπαυσιν 30 δευτερόλεπτα ἐν ὀρθίᾳ στάσει μετὰ ἐργασίαν.

Δ. Πεπτικὸν Σύστημα.

Ἡ Ἀεροπλοΐα διευκολύνει, ὡς φαίνεται, τὴν ἐμφάνισιν δυσπεπτικῶν φαινομένων καὶ ἐξ ἄλλου αἱ δυσπεπτικαὶ καταστάσεις συνοδεύονται ὑπὸ νευρικῶν διαταραχῶν ἐπιδεκτικῶν ἐνοχλήσεως κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς πτήσεως ἢ ἐπιδεινώσεως ἐξ αὐτῆς.

Οἱ ὀδόντες τοῦ ἀτόμου πρέπει νὰ εἶναι ἐπαρκεῖς.

Ὁ στόμαχος, τὸ ἔντερον καὶ οἱ πεπτικοὶ ἀδένες πρέπει νὰ εἶναι αἰσθητῶς κανονικοὶ ἀπὸ ἀπόψεως ἀνατομικῆς καὶ λειτουργικῆς.

Ἡ ἀκεραιότης αὕτη τοῦ πεπτικοῦ συστήματος ἔχει μεγίστην σπουδαιότητα, διότι τὸ ἀεριοῦχον γαστρο-ἐντερικὸν περιεχόμενον ὑφίσταται, κατὰ τὰς ἀνυψώσεις μίαν διαστολήν, τῆς ὁποίας τὰ ἀποτελέσματα εἶναι ἐνίοτε τρομερά.

Ἀποκλείονται:

Αἱ χρόνιαι δυσπεψίαι, ἔστω καὶ ἐλαφραί, καὶ ἰδίᾳ αἱ δυσπεψίαι ἀτονικῆς τάσεως.

Αἱ γαστρικαὶ ἢ δώδεκα δακτυλικαὶ ἕλκώσεις, ἔστω καὶ θεραπευμέναι.

Αἱ χρόνιαι ἐντεροκολίτιδες.

Αἱ γαστρικαὶ καὶ γαστροκολικαὶ πτώσεις.

Αἱ προσβολαὶ σκωληκοειδίτιδος, ἐκτὸς ἂν ἐγένετο χειρουργικὴ θεραπεία μὲ ἀποτελέσματα ἐξαιρετικά.

Αἱ χρόνιαι ἡπατικαὶ παθήσεις.

Αἱ καθαραὶ διαταραχαὶ τῆς κυκλοφορίας τῆς πυλαίας.
Αἱ βαθεῖαι κοιλιακαὶ οὐλαί, αἵτινες δύνανται νὰ προκαλέσωσι συμφύσεις ἢ συμφητικοὺς δεσμούς.

V. Οὐροποιητικὸν σύστημα

Ἐξετάζεται ἡ ἀνατομικὴ κατάστασις τῶν δύο νεφρῶν.
Ἀναζητοῦνται εἰς τὰ συλλεγέντα κατὰ τὴν ὥραν τῆς ἐξετάσεως οὖρα ἡ παρουσία στοιχείων μὴ φυσιολογικῶν. Ζάκχαρον καὶ λεύκωμα.
Ἐν περιπτώσει ἀμφιβολίας (ἐλαφρὰ ζακχαρουρία δυναμένη νὰ εἶναι παροδικὴ ἐλαφρὰ λευκωματουρία ἥτις ἂν καὶ εἶναι διαρκής, δύναται ἐξ ἄλλου νὰ εἶναι ἁρμονισμένη μὲ μίαν κανονικὴν νεφρικὴν λειτουργίαν) δυνατὸν νὰ χρεασθῇ νὰ προβῇ τις εἰς μίαν τελείαν ἀνάλυσιν τῶν ὑρῶν τοῦ 24ώρου καὶ εἰς μίαν λειτουργικὴν ἐξέτασιν τοῦ οὐροποιητικοῦ συστήματος.

Ἀποκλείονται:

Πᾶσα ὀργανικὴ πάθησις χρονία τῶν νεφρῶν.
Ἡ χρονία ζακχαρουρία.
Ἡ λευκωματουρία, ἔστω καὶ ἐλαφρά, ἐὰν συνοδεύηται ὑπὸ σημαντικῶν λειτουργικῶν διαταραχῶν.
Αἱ νεφροπτωσίαι.

Β'. ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗ ΕΞΕΤΑΣΙΣ

Ἡ χειρουργικὴ ἐξέτασις ἔγκειται εἰς τὴν λεπτομερῆ ἐξέτασιν τῆς ἐν γένει διαπλάσεως τοῦ σώματος, τὴν παρουσίαν οὐλῶν βαθέων ἀποτόκων τραυμάτων τῶν μαλακῶν μορίων καὶ ἐπιπλεγμένων τοιούτων, ὥστε νὰ ἐπέρχεται λειτουργικὸν κώλυμα εἰς τὴν ἐνέργειαν τῶν ὑποκειμένων μυϊκῶν μαζῶν, τὴν παρουσίαν δυσμορφιῶν, παρεκκλίσεων, ἢ παθήσεων χρονίων τῶν ὀστῶν, τῶν ἀρθρώσεων. Ἰδιαιτέρα προσοχὴ δέον νὰ δίδεται εἰς τὴν ἐξέτασιν τῆς σπονδυλικῆς στήλης ὅσον ἀφορᾷ τὰς χρονίας παθήσεις αὐτῆς.
Ἡ ἁπλῆ δυσκαμψία τῶν ἀρθρώσεων δὲν ἀπαιτεῖ αὐστηροτέρους ὅρους ἀπὸ τοὺς γενικῶς προβλεπομένους διὰ τὴν ἱκανότητα ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ Στρατοῦ.
Τὸ μυϊκὸν σύστημα δὲν εἶναι ἀνάγκη ὅπως ᾖ ἀθριτικὸν δέον ὅμως ὅπως δίδεται ἰδιαιτέρα προσοχὴ διὰ τὴν κοιλιακὴν ζώνην ἥτις πρέπει νὰ ᾖ ἰσχυρὰ ἵνα ἀνταπεξέρχεται εἰς τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐναλλαγῆς τῆς ταχύτητος.
Ἡ κατάστασις τῶν φυσικῶν διόδων δι' ὧν προκαλεῖται κήλη ἤτοι τῶν βουβωνικῶν στομίων τοῦ μηριαίου δακτυλίου τοῦ τριγώνου τοῦ Petit καὶ L. Fort τοῦ ὀμφαλοῦ.
Ἐπίσης ἰδιαιτέρα προσοχὴ δέον νὰ δίδεται εἰς τὰς μικρὰς λιποκήλας τοῦ ἐπιγαστρίου καὶ ἐν γένει τοῦ κοιλιακοῦ τοιχώματος.
Ἡ κατάστασις τοῦ δακτυλίου δέον νὰ λαμβάνηται ὑπ' ὄψιν σχετικῶς μὲ τὴν πρόπτωσιν τοῦ ὀρθοῦ τὴν παρουσίαν μεγάλων αἱμορροΐδων καὶ περιεδρικῶν συριγγίων.

Ἀποκλείονται:

Πᾶσα πλημμελὴς διάπλασις αἱ χρόνιαι παθήσεις τῶν ὀστῶν, τῶν ἀρθρώσεων, κυρίως αἱ ἀρχόμεναι σπονδυλίτιδες ἔστω καὶ ὕποπτοι, ὁ παλαιὸς τραυματισμὸς τῆς κρανιακῆς κάψης, αἱ βαθεῖαι συμφητικαὶ οὐλαὶ αἱ ἀπότοκοι ἁπλῶν καὶ ἐπιπεπλεγμένων τραυμάτων αἱ συνεπαγόμεναι λειτουργικὴν βλάβην, πᾶσα κήλη, βουβωνική, μηροκήλη, ὀμφαλοκήλη, ὀσφιοκήλη, λευκὴ γραμμὴ ἐπιγαστρική, ὡς καὶ αἱ μετεγχειριστικαὶ τοιαῦται, ἡ πρόπτωσις τοῦ ὀρθοῦ οἱουδήποτε βαθμοῦ, αἱ μεγάλαι ἐξωτερικαὶ αἱμορροΐδες αἱ μὴ συγκρατούμεναι, ἐσωτερικαὶ καὶ τὰ συρίγγια τῆς ἕδρας.

Γ'. ΕΙΔΙΚΗ ΕΞΕΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΝΕΥΡΙΚΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ

Ἡ ἐξέτασις τοῦ νευρικοῦ συστήματος ἄρχεται ἐκ τῆς ἐπιμεληθείσης ἀναζητήσεως τοῦ ἀτομικοῦ ἀναμνηστικοῦ καὶ τῆς κληρονομικότητος (εὐθείας ἢ παραπλεύρου) χάριν εἰς ἐρωτήσεις σκοπούσας κυρίως νὰ ἐξιχνιάσωσι τὴν σύφιλιν καὶ τὴν ἐπιληψίαν. Διὰ τοῦτο ἡ ἐξέτασις ἀφορᾷ τὸ μὲν τὴν φιλετικὴν ζωὴν τοῦ ὑποψηφίου καὶ κατὰ τὸ δυνατὸν ἐπὶ τῆς καταστάσεως τῆς γυναικός του καὶ τῶν τέκνων του, τὸ δὲ ἐπὶ τῆς πρώτης παιδικῆς ἡλικίας (σπασμοί, μολύνσεις, ἐπακολουθούμεναι ὑπὸ ζάλης, ἰλίγγων καὶ μάλιστα ἐνίοτε ὑπὸ ἀπωλείας τῆς συνειδήσεως).
Τὰ διδύμενα ταῦτα συμπληροῦνται καὶ ἐλέγχονται διὰ τῆς ταχείας ἐξετάσεως τῶν βλεννογόνων καὶ τοῦ δέρματος (σύφιλις, λευκοπλακίαι, ἐγκαύματα, δήγματα τῆς γλώσσης, διάφοροι οὐλαί, οὐλαὶ τοῦ προσώπου) διὰ τῆς κρανιακῆς ἐξετάσεως (διάμετρος, σχηματισμὸς) καὶ τοῦ προσώπου (ἀσυμμετρία) ἥτις ἐξέτασις δύναται νὰ ἐλκύσῃ τὴν προσοχὴν ἐπὶ τῶν ἐγκεφαλικῶν παραμορφώσεων, αἵτινες συχνὰ συνοδεύουσι τὴν ἐπιληψίαν. Πρέπει νὰ ἀναζητῆται μετ' ἐπιμελείας ἡ ἀφορμὴ τῆς προσωπικῆς ἀκμῆς, ἂν ὑπάρχει τοιαύτη, ἥτις προδίδει τὴν ἀπορρόφησιν βρωμίου. Πρέπει νὰ ἀναζητῶνται αἱ οὐλαί, αἵτινες προέρχονται ἐκ τραυματισμοῦ, ὅστις δύναται νὰ ἔβλαψε ἕνα ὑποκείμενον νευρικὸν κλῶνον.
Αἱ κινητικαὶ λειτουργίαι ἐξετάζονται κατ' ἀρχὰς διὰ τῆς σπουδῆς τῶν κινήσεων καὶ τῆς μυϊκῆς δυνάμεως τμῆμα πρὸς τμῆμα (κάμψις, ἔκτασις, προσαγωγή, ἀπαγωγή).
Αἱ ἀφορμαὶ τῶν παρατηρουμένων διαταραχῶν ἀναζητοῦνται συστηματικῶς καὶ ὑποτίθενται διαδοχικῶς ὡς φύσεως:

α') Μυϊκῆς.
β') Νευρικῆς (νευρ. κλώνου).
γ') Ριζικῆς.
δ') Ἐγκεφαλονωτιαίας.

Ἐπειτα ἐφαρμόζεται συστηματικῶς ἡ ἐξέτασις τῶν νεύρων τοῦ κρανίου (συζυγιῶν) ὑπὸ ἔποψιν κινητικήν.
Τὰ ἀνταναικλαστικὰ ἀναζητοῦνται καὶ συγκρίνονται ἀπὸ τοῦ ἑνὸς μέρους εἰς τὸ ἕτερον.
Ἀνταναικλαστικὰ τῶν τενόντων:

α') Ἀχιλλείου.
β') Ἐπιγοναπίδος.
γ') Κερκιδικοῦ.
δ') Τρικεφάλου.

Ἀνταναικλαστικὰ δέρματος Πελματικόν.
Ἡ αἴσθησις ἐξακριβοῦται ταχέως. Αἴσθησις εἰς τὴν ἐπαφὴν καὶ εἰς τὸν πόνον (κατὰ τὸ δυνατὸν κατὰ τὰς ἄλλας διακρίσεις της). Ἡ στερεογνωστικὴ καὶ ἡ ἀντίληψις τῶν βαρῶν (bares thein) προσέχονται ἐξαιρετικῶς.
Τὸ ἀκέραιον τῶν παρεγκεφαλιδικῶν λειτουργιῶν καὶ τοῦ συνειρμοῦ τῶν κινήσεων φανεροῦται διὰ τῆς ἐξετάσεως τῆς διαδοχοκινησίας καὶ τοῦ βαδίσματος μὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς κλειστοὺς ἢ ἀνοικτούς.
Οἱ τρόμοι τῶν μελῶν, τῆς κεφαλῆς, τῆς γλώσσης ἀναζητοῦνται ἐπιμελῶς.
Ἡ κατάστασις τῶν μηνίγγων ἐκτιμᾶται ἐκ τῆς καταστάσεως τῶν κορῶν, τῶν κορικῶν ἀντιδράσεων, τῆς κανονικότητός των καὶ τοῦ ἰσομεγέθους ἀμφοτέρων.
Ἡ συγκινητικότης ἐπίσης δύναται νὰ ἐκτιμηθῇ ἐκ:
Τῆς γενικῆς στάσεως τοῦ ἀτόμου (ταραχή, ὠχρότης, ἐρυθρότης).
Τῆς ἐξετάσεως τῶν σφύξεων πρὸ καὶ μετὰ τὴν ἐξέτασιν (σφυγμὸς τοῦ Ἰατροῦ).
Τῶν συγκινητικῶν τρόμων.
Τῆς ἀνωμάλου ἐφιδρώσεως.

Ἀποκλείονται:

1) Ἡ ὑπόνοια (πρόβλεψις) τῆς ἐπιληψίας.
2) Ὅλαι οἱ μυοπαθεῖαι.

Πᾶσα κινητικὴ διαταραχὴ ἀποκαλύπτουσα μίαν βλάβην τοῦ κεντρικοῦ νευρικοῦ συστήματος.
Αἱ διαταραχαὶ τῆς αἰσθητικότητος, ἐκτὸς ἐκείνων αἵτινες ὀφείλονται εἰς τυχαίαν τμῆσιν ἑνὸς κλώνου ἢ νευρικοῦ κλάδου.
Αἱ ἀλλοιώσεις τῆς ἀντιλήψεως τοῦ ἀναγλύφου τῆς ἐξωτερικῆς ἐπιφανείας.

Οἱ πραγματικοὶ νευρικοὶ πόνοι.

Αἱ καθαραὶ ἐξαλείψεις καὶ αὐξήσεις τῶν ἀνταλλακτικῶν τῶν τενόντων.

Αἱ διαταραχαὶ τοῦ συνειρμοῦ τῶν κινήσεων καὶ τῶν παρεγκεφαλιδικῶν λειτουργιῶν.

Οἱ τρόμοι οἱ προερχόμενοι ἐκ τινος ὀργανικῆς παθήσεως τοῦ νευρικοῦ συστήματος.

Ἡ ηὐξημένη συγκινητικότης.

Εἶναι ἀνάγκη ἐπίσης νὰ θεωρῶνται ὡς ἀποκλειστέαι αἱ «νευροπαθητικαὶ καταστάσεις» ἀποκαλυπτόμεναι ἀπὸ ἓν σύνολον μικρῶν σημείων τὰ ὁποῖα μονομερῶς δὲν ἐπιφέρουσι τὸν ἀποκλεισμόν, ὡς ἔκδηλος συγκινητικότητος, δερμογραφία, ἀγγειοκινητικαὶ διαταραχαί, ὑπαισθησία, ἀναισθησία τοῦ ἐπιπεφυκότος καὶ τοῦ φάρυγγος.

Δ'. ΕΙΔΙΚΗ ΕΞΕΤΑΣΙΣ ΤΩΝ ΟΦΘΑΛΜΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΟΠΤΙΚΗΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ

Ἡ ἀντικειμενικὴ ἐξέτασις ἐπιτρέπει, διὰ τοὺς δύο ὀφθαλμούς, τὴν λεπτομερῆ ἐξέτασιν τῶν βλεφάρων, τῶν ἐπιπεφυκότων καὶ τῶν δακρυϊκῶν ὁδῶν, τὴν καταμέτρησιν τῆς διαθλαστικότητος. Τὴν ἐξέτασιν τῆς ἀνατομικῆς λειτουργικῆς καταστάσεως τῶν κορῶν καὶ τῶν ἐντερικῶν χιτώνων. Τὴν ἐκτίμησιν τοῦ ὀφθαλμικοῦ τόνου.

Κατὰ τὴν λειτουργικὴν ἐξέτασιν ἐρευνᾶται:

1) Ἡ ὀπτικὴ ὀξύτης ἑκάστου ὀφθαλμοῦ διὰ τῆς ἀναγνώσεως ἀπὸ ἀποστάσεως 5 μ. τῶν γραμμάτων τοῦ ὀπτικοῦ πίνακος τῆς Ὑγειονομικῆς Ὑπηρεσίας, τύπος 1894, ἐὰν ἡ ὀξύτης εἶναι ἴση πρὸς Ι ἀναζητεῖ τις θέτων τὸ ἄτομον διαδοχικῶς εἰς 6,7 μέτρα.

2) Ἡ ὀπτικὴ ὀξύτης τῶν ὀφθαλμῶν.

3) Τὸ ὀπτικὸν πεδίον ἑκάστου ὀφθαλμοῦ καὶ εἶτα τῶν δύο ὀφθαλμῶν τὸ ὁποῖον εὑρίσκεται μὲ τὸ περίμετρον διὰ τὸ λευκὸν καὶ κατὰ τὸ δυνατὸν διὰ τὰ ἄλλα χρώματα.

4) Ἡ ἀντίληψις τῶν χρωμάτων διὰ τῆς μεθόδου τῶν νημάτων τοῦ Holmgren.

5) Ἡ ὅρασις τῶν δύο ὀφθαλμῶν ἢ στερεοσκοπικὴ μὲ τὸ διπλοσκόπιον τοῦ Remg.

Ἀποκλείονται προσωρινῶς ἢ ὁριστικῶς ἀναλόγως τῆς ἐπιμονῆς των:

Αἱ παθήσεις τῶν βλεφάρων καὶ τῶν δακρυϊκῶν ὁδῶν.

Αἱ παθήσεις τοῦ προσθίου τμήματος τοῦ βολβοῦ (Κερατίτις-ἐπιπεφυκῖτις, ἰρίτις κ.τ.λ.).

Ἡ αὔξησις τοῦ ὀφθαλμικοῦ τόνου.

Ἡ ὀπτικὴ ὀξύτης ἡ κατωτέρα τοῦ Ι διὰ τοὺς δύο ὀφθαλμούς, μὴ ἐπιδιορθουμένη διὰ τῶν ὑάλων. Ἐν τούτοις δύναται νὰ γίνῃ δεκτὴ μία μικρὰ ἐλάττωσις τῆς ὀξύτητος, φθάνουσα μέχρι 7)10 συμπεριλαμβανομένου, διὰ τὸν ἕνα ὀφθαλμόν, ὅταν ἐξ ἄλλου ἡ ὀπτικὴ λειτουργία κατὰ τὰ ἄλλα εἶναι πραγματικῶς ἱκανοποιητική.

Ἡ ἡμερολωπία.

Ἡ δοσχρωματοψία καὶ ὁ δηλτονισμός.

Αἱ ἀνωμαλίαι τοῦ ὀπτικοῦ πεδίου.

Ἡ διπλοπία.

Ἡ λανθάνουσα ὑπερμετροπία ἀνωτέρα τῶν δύο διοπτριῶν ἔστω καὶ μὲ μίαν καλὴν ὀπτικὴν ὀξύτητα.

Εἶναι εἰδικῶς κατάλληλοι διὰ τὴν ὁδήγησιν ἀεροπλάνου.

Ἡ ὑπερκανονικὴ ὀπτικὴ ὀξύτης.

Ἡ ταχύτης τῆς ἀντιλήψεως τῶν εἰκόνων.

Ἡ ὑπερκανονικὴ ὀξύτης κατὰ τὴν νύκτα.

Ἡ ἔλλειψις τοῦ θάμβους κατὰ τὴν πρὸς τὸν ἥλιον ὅρασιν

Ε'. ΕΙΔΙΚΗ ΕΞΕΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΡΙΝΟΣ, ΤΟΥ ΛΑΙΜΟΥ, ΤΗΣ ΑΚΟΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΙΣΣΟΡΟΠΙΑΣ

α') Ἀνώτεραι ἀναπνευστικαὶ ὁδοί. Ἐξετάζονται αὗται ἀντικειμενικῶς καὶ λειτουργικῶς.

Ἡ ἀντικειμενικὴ ἐξέτασις ἀφορᾷ τὰς ριζικὰς κοιλότητας, ρινοφαρυγγαίαν κοιλότητα, τὸν φάρυγγα καὶ κατὰ τὸ δυνατὸν τὸν λάρυγγα. ἐκτελεῖται αὕτη μὲ τὰς συνήθεις κλινικὰς μεθόδους.

Ἡ λειτουργικὴ ἐξέτασις περιλαμβάνει:

Τὴν ἐξέτασιν τῆς ἐκπνευστικῆς προσπαθείας μὲ τὸ ἀερονινόμετρον τοῦ R. Foy κατὰ προτίμησιν.

Τὴν καταμέτρησιν τῆς θωρακικῆς περιμέτρου κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς καθαρῶς ρινικῆς ἀναπνοῆς μὲ τὴν εἰδικὴν ταινίαν τοῦ R. Foy.

Ὅλαι αἱ ἀποφράξεις ἢ στενώσεις, καθαρῶς λειτουργικαί, τῶν ἀνωτέρων ἀεροφόρων ὁδῶν δέον νὰ θεωρῶνται ὡς ἀποκλειστέαι προσωρινῶς, δηλ. μέχρι τῆς χειρουργικῆς αὐτῶν θεραπείας.

Τὸ αὐτὸ συμβαίνει καὶ διὰ τὰς διαπυήσεις τῶν ρινικῶν κόλπων ἢ τῶν φαρυγγικῶν, τῶν χρονίων ρινιτίδων.

β') Ὦτα καὶ ἀκοή.

Ἡ ἀντικειμενικὴ ἐξέτασις ἐπιτρέπει νὰ ἐρευνήσωμεν τὴν κατάστασιν τοῦ ἔξω ὠτὸς καὶ τοῦ τυμπάνου, τὴν κινητικότητα τοῦ τυμπάνου μὲ τὸ ὠτοσκόπιον τοῦ Siegle.

Τὴν διαβατότητα τῆς Εὐσταχιανῆς.

Ἡ λειτουργικὴ ἐξέτασις περιλαμβάνει καὶ διὰ τὰ δύο ὦτα:

α') Τὴν ἀναζήτησιν τῆς μεγίστης ἀποστάσεως, εἰς τὴν ὁποίαν τὸ ἄτομον ἀντιλαμβάνεται τὸν ψιθυρον τῆς φωνῆς, διὰ τοὺς ὑψηλοὺς καὶ χαμηλοὺς ἤχους.

β') Τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐξετάσεων κατὰ Weber καὶ Rine γινομένων μὲ τὸ διαπασῶν Ut.

γ') Τὴν κατάστασιν τοῦ κοχλιο-βλεφαρικοῦ ἀνταναλαστικοῦ.

δ') Τὴν κατάστασιν τοῦ κοχλιο-φωνητικοῦ ἀνταναλαστικοῦ καὶ

ε') Τὴν προσαρμογὴν διὰ τῆς μεθόδου τοῦ Gel.

Ἀποκλείονται:

Πᾶσαι αἱ ἀντικειμενικῶς εὑρισκόμεναι σοβαραὶ βλάβαι τοῦ τυμπάνου.

Αἱ χρόνιαι μέσαι ὠτίτιδες.

Αἱ ὀξεῖαι μέσαι ὠτίτιδες μέχρι τῆς ἀποθεραπείας.

Αἱ διατρήσεις τοῦ τυμπάνου, οἱ ἑλκισμοί, αἱ τετανοῦχοι διηθήσεις, ἡ ἀπόφραξις τῆς Εὐσταχιανῆς.

Ἡ κατωτέρα τῶν κάτωθι ἀναγραφομένων ὁρίων ἀκουστικὴ ὀξύτης:

Ὁ ψιθυρος τῆς φωνῆς 3 μέτρα.

Σημεῖον ἐνάρξεως ἀκουστικῆς ἀντιλήψεως μὲ τὸν ἀπαγωγέα: 0μ. 50.

γ') Ἰσορροπία.

Αὕτη ἐξετάζεται διὰ τῆς ἀναζητήσεως τῆς αὐτομάτου ἐλλείψεως τῆς ἰσορροπίας, τῆς προκαλουμένης τοιαύτης καὶ διὰ τῆς ἐξετάσεως τῶν νυσταγμοειδῶν κινήσεων.

Αἱ ἐξετάσεις πρέπει νὰ διαδέχωνται ἀλλήλας κατὰ τὴν κατωτέρω ὑποδεικνυομένην τάξιν, ἐπὶ ποινῇ νὰ προκληθῇ σαφῶς ἔλλειψις ἰσορροπίας καὶ εἰς κανονικὸν ἄτομον.

1) Αὐτόματος ἔλλειψις ἰσορροπίας. Ἀναγκάζομεν τὸ ἄτομον, μὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς διαδοχικῶς ἀνοικτοὺς καὶ κλειστούς, ἵνα ἐκτελέσῃ τὰς ἀκολούθους δοκιμάς:

Ὀρθία στάσις μὲ τοὺς πόδας ἡνωμένους. (Bomberg).

Ὀρθία στάσις μὲ τοὺς πόδας τὸν ἕνα ἔμπροσθεν τοῦ ἄλλου, εἰς τρόπον ὥστε οἱ δάκτυλοι τοῦ ὀπισθίου ποδὸς νὰ ἐφάπτωνται τῆς πτέρνης τοῦ προσθίου. Διαδοχικῶς πότε τὸν δεξιὸν πότε τὸν ἀριστερὸν πόδα ἔμπρος (Bomberg sensibilisé) σημεῖον Bomberg εὐαισθητοποιηθέν.

Στάσις ἐπὶ τοῦ ἑνὸς ποδὸς (ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ, εἶτα τοῦ ἀριστεροῦ).

Βάδισμα μὲ κλειστοὺς ὀφθαλμούς, πέντε βήματα πρὸς τὰ ἔμπρός, ἀκολουθούμενα ὑπὸ πέντε βημάτων πρὸς τὰ ὀπίσω (Babinski—Weill).

Εἰς τὰς διαφόρους αὐτὰς δοκιμὰς τὸ κανονικὸν ἄτομον οὐδεμίαν διαταραχὴν τῆς ἰσορροπίας παρουσιάζει. Κατὰ τὴν

διάρκειαν τοῦ μὲ κλειστοὺς ὀφθαλμοὺς βαδίσματος προχωρεῖ διαρκῶς ἐπὶ τῆς αὐτῆς εὐθείας.

Ἀποκλείεται πᾶν ἄτομον, τὸ ὁποῖον δεικνύει σημεῖα, ἐλλείψεως ἰσορροπίας αὐτομάτου. Κλίσιν πρὸς τὰ πλάγια, ἀπομάκρυνσιν τῆς εὐθείας κατὰ τὴν μὲ κλειστοὺς ὀφθαλμοὺς βάδισιν.

2. Ἔλλειψις τῆς ἰσορροπίας προκαλουμένη. Ἡ δοκιμὴ τῆς «βραδέως ἀποκαθισταμένης ἰσορροπίας» τοῦ R. Fog γίνεται ὡς ἑξῆς. Τὸ ἄτομον, μὲ δεμένους τοὺς ὀφθαλμοὺς ὄρθιον, μὲ τὰς χεῖρας ὄπισθεν τῆς ράχεως, ἐκτελεῖ τρεῖς στροφὰς ἐπὶ τοῦ καθέτου ἄξονός του μὲ τὸν κανονικὸν ρυθμὸν μιᾶς στροφῆς, κατὰ δευτερόλεπτον. Εἶτα λαμβάνει τὴν στάσιν τοῦ Romberg Sensibilisé, ἀλλὰ θέτει ἐμπρὸς τὸν δεξιὸν πόδα, ὅταν ἡ στροφὴ ἔγινε μὲ τὸ δεξιὸν πλάγιον, τὸν ἀριστερὸν ἐμπρὸς ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει. Ὑπολογίζει τὶς εἰς δευτερόλεπτα τὸν ἀπαιτούμενον χρόνον εἰς τὸ ἄτομον διὰ νὰ ἐπανεύρῃ τὴν ἰσορροπίαν του καὶ νὰ δύναται νὰ διατηρήσῃ τὴν στάσιν Bonmberg εὐαισθητοποιηθεῖσαν. Τὸ κανονικὸν ἄτομον ἔχει ἀνάγκην 10 ἕως 15 δευτερολέπτων.

Κατὰ τὴν δοκιμὴν αὐτὴν πρέπει νὰ ἀφήσῃ τις εἰς τὸ ἄτομον χρονικὸν διάστημα ἀναπαύσεως λεπτῶν τινῶν μεταξὺ τῆς στροφῆς πρὸς μίαν φορὰν καὶ τῆς ἀντιθέτου.

Ὁ προκαλούμενος νυσταγμὸς δι' ἑνὸς ἐρεθισμοῦ τῆς αἰθούσης ἐξακριβοῦται μετὰ τὸν θερμικὸν ἐρεθισμὸν (μέθοδος τοῦ Barang-Brunning) ἐνεργούμενος εἴτε διὰ καταιωνισμοῦ τοῦ ἔξω ὠτὸς μὲ ψυχρὸν ὕδωρ, εἴτε μὲ τὸ πιστόλιον πεπιεσμένου ἀέρος τοῦ R. Fog.

Ὁ καταιωνισμὸς τοῦ τυμπάνου μὲ ψυχρὸν ὕδωρ ἐνεργεῖται μέσῳ ἑνὸς καταιωνιστῆρος μὲ ὕδωρ 25ο ἕως 27ο ὑπὸ μίαν πίεσιν 0.50. Τὸ ἄτομον παρατηρεῖ πρὸς τὸ ἀντίθετον μέρος τοῦ καταιωνιζομένου ὠτός.

Ἡ ψῦξις τοῦ τυμπάνου διὰ συμπεπυκνωμένου ἀέρος ἐνεργεῖται διὰ τῆς ἐπὶ 30 δευτερόλεπτα περίπου κατευθύνσεως ἑνὸς ρεύματος συμπεπυκνωμένου ἀέρος, ὑπὸ πίεσιν φθάνουσαν τὰ 30 ἑκ. τοῦ Hg πρὸς τὸ ὀπίσθιον καὶ ἀνώτερον τμῆμα τοῦ τυμπάνου, διὰ τοῦ ἀεριούχου πιστολίου.

Εἰς τὸ κανονικὸν ἄτομον, εἰς χρονικὸν διάστημα 30 ἕως 40 δευτερολέπτων ὑπολογιζόμενον ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ θερμικοῦ ἐρεθισμοῦ, ἐμφανίζεται εἰς νυσταγμὸς περίπου 90 κινήσεων κατὰ λεπτόν καὶ ὅστις διαρκεῖ περὶ τὰ 160 δευτερόλεπτα, ὁ δεύτερος ταχὺς χρόνος τοῦ νυσταγμοῦ διευθύνεται πρὸς ἀντίθετον τῆς καταιωνίσεως μέρος.

Συμπληρωματικῶς δύναταί τις νὰ ἀναζητήσῃ:

α') Τὸν νυσταγμὸν τὸν ἐμφανιζόμενον μετὰ τὴν ἐνέργειαν περιστροφῶν μέσῳ τοῦ περιστρεφομένου καθίσματος.

Μετὰ 10 στροφὰς τοῦ καθίσματος εἰς 20 δευτερόλεπτα ἓν ἄτομον κανονικὸν ἐμφανίζει ἕνα ὁριζόντιον νυσταγμόν, τοῦ ὁποίου ὁ δεύτερος ταχὺς χρόνος δεικνύεται ἀντιστρόφως πρὸς τὴν περιστροφὴν καὶ διαρκεῖ 30 δευτερόλεπτα περίπου.

β') Τὸν ἴλιγγον διὰ τοῦ Βολταϊκοῦ τόξου τῆς δοκιμῆς Babinski, εἴτε τοῦ ἀτόμου, κατὰ τὸν κλασικὸν τρόπον, ὄντος ὀρθίου, εἴτε εἰς τὴν στάσιν τοῦ R. Foy (τάσις τοῦ Romberg εὐαισθητοποιηθεῖσα).

Ἓν κανονικὸν ἄτομον κατὰ τὴν δοκιμὴν τοῦ Babinski κλίνει, περίπου τὰ 7 μ. α, πρὸς τὸν θετικὸν πόλον. Εἰς τὰς ἐλαφρὰς παθολογικὰς καταστάσεις παρατηρεῖται μία ἀντίδρασις κατὰ τὸν κανονικὸν τρόπον ἀλλὰ μὲ ὑπὲρ ἢ ὑποερεθιστικότητα. Εἰς τὰς βαρείας παθολογικὰς καταστάσεις, ἡ κλίσις τοῦ ἀτόμου γίνεται πάντοτε πρὸς τὸ μέρος τῆς βεβλαμμένης αἰθούσης.

Εἰς τὴν στάσιν Romberg εὐαισθητοποιηθεῖσαν, τὸ κανονικὸν σημεῖον ἐνάρξεως τῆς ἀντιδράσεως εἶναι εἰς τὰ 2 ἢ 3 Μ. α.

γ') Τὴν ἐπιβράνδυνσιν τῆς ἐκ νόσου τῆς ἰσορροπίας μετὰ τὸν ἐρεθισμὸν διὰ ψυχροῦ ἀέρος, τὸ κανονικὸν ἄτομον εἰς τὴν στάσιν τοῦ Romberg εὐαισθητοποιηθεῖσαν χάνει τὴν ἰσορροπίαν μετὰ ἐρεθισμὸν διὰ ψυχροῦ ἀέρος 10 δευτερολέπτων καὶ ἔχει ἀνάγκην 30 δευτερολέπτων διὰ νὰ ἐπανεύρῃ τὴν ἰσορροπίαν του.

Αἱ ἀνωτέρω διάφοροι δοκιμαὶ ἐπιτρέπουσιν εἰς ἄτομα εἰδικοποιηθέντα νὰ ἐκτιμήσωσι τὴν λειτουργίαν τῆς ἰσορροπίας. Ὑπ' αὐτὴν τὴν ἄποψιν, οἱ εἰδικοὶ δύνανται νὰ διακρύνωσι

Τοὺς κανονικούς.

Τοὺς ἐλαφρῶς ἀντιδρῶντας (Hgpo-excitables)

Τοὺς ὑπερβολικὰ ἀντιδρῶντας (Hyper—excitables.)

Μόνον ἡ ἐξαιρετικῶς σπουδαία δοκιμὴ τῆς «ἐπιβραδυνομένης ἰσορροπίας» ἐπιτρέπει τὴν παραδοχὴν ἑνὸς ἀριθμητικοῦ κριτηρίου. Θὰ θεωρηθῶσιν ὡς ὑπερβολικὰ ἀντιδρῶντα καθαρῶς παθολογικά, τὰ ἄτομα, τὰ ὁποῖα μετὰ τρεῖς στροφὰς τῆς δοκιμῆς ταύτης δὲν ἐπανευρίσκουσι τὴν ἰσορροπίαν των εἰς 30 δευτερόλεπτα. Αἱ ἄλλαι δοκιμαὶ ἔχουσιν οὐσιαστικῶς μίαν, ἀξίαν ἐλέγχου.

Οἱ κανονισμοὶ καὶ οἱ ἐλαφρῶς ἀντιδρῶντες εἶναι ἱκανοὶ διὰ τὴν ἀεροπλοΐαν.

Ἀποκλείονται:

Οἱ ὑπερβολικὰ ἀντιδρῶντες.

Τὰ ἄτομα παρουσιάζοντα μίαν καθαρὰν ἀντιδραστικὴν ἀνισότητα μεταξὺ τῶν παρεγκεφαλιδο-αἰσθητικῶν ὁδῶν δεξιᾶς καὶ ἀριστερᾶς.

Ἄρθρον 4.

Ἡ εἰδικὴ ἱκανότης διὰ τὴν ὁδήγησιν τοῦ ἀεροπλάνου προσδιορίζεται.

Διὰ μεγαλυτέρας αὐστηρότητος εἰς τὴν ἑρμηνείαν τῶν διαφόρων προηγηθεισῶν δοκιμῶν.

Αἱ δοκιμαὶ εἰς τὰς ὁποίας πρέπει νὰ δεικνύεται τις ἰδιαιτέρως αὐστηρὸς διὰ νὰ παραδεχθῇ τὴν ἱκανότητα εἰς τὴν ὁδήγησιν ἀεροπλάνου εἶναι ἐκεῖναι αἵτινες ἐπιτρέπουσι τὴν ἐκτίμησιν.

Τῆς ἀκεραιότητος τοῦ κυκλοφορικοῦ συστήματος καὶ τῆς ἱκανότητός του εἰς τὴν προσαρμογήν, εἰς τὸν κόπον (προσπάθειαν).

Τῆς λειτουργικῆς ἀξίας τοῦ ἀναπνευστικοῦ συστήματος.

Τῆς ἀκεραιότητος τοῦ ὠτὸς καὶ τῆς τελειότητος τῆς αἰσθήσεως τῆς ἰσορροπίας.

Ἄρθρον 5.

Ἐξετάσεις ἐλέγχου.

Ἐκτὸς τῶν ἐξετάσεων κατὰ τὴν εἴσοδον ἑνὸς ἀτόμου εἰς τὸ Σῶμα τοῦ ἱπταμένου προσωπικοῦ, τοῦτο ὑφίσταται ἕκαστον ἔτος, κατ' ἀρχήν, ἢ μετὰ μίαν παρατεταμένην ἀσθένειαν ἢ μετὰ ἓν ἀτύχημα, μίαν ἐξέτασιν ἐλέγχου ἀποσκοποῦσαν νὰ ἐξακριβώσῃ, ἐὰν εἶναι πάντοτε ἱκανὸν διὰ τὴν ἀεροπλοΐαν καὶ εἰδικώτερον εἰς τὴν ὁδήγησιν.

Ἡ ἐξέτασις αὕτη γίνεται κατὰ τὸν ἐξαγγελθέντα τεχνικὸν τρόπον, προκειμένου περὶ τῆς κατὰ τὴν εἴσοδον ἐξετάσεως μὲ τὴν διαφοράν, ὅτι ἡ ἔνδειξις μερικῶν ἀναζητήσεων παρέλκει (Ἀνάστημα προηγούμενα κ.λ.π.), ὅτι ἐξετάσεις τινὲς δύνανται νὰ εἶναι συντομώτεραι, μορφολογία κ. λ. π. ὅτι ἡ ἀκτινοσκόπησις ἐκτὸς ἂν ἐγείρηται ἀμφιβολία τις, δὲν εἶναι πλέον ἀναγκαία.

Ἡ καταγραφὴ τῶν παρατηρήσεων ἐπὶ τοῦ Ἰατρικοῦ βιβλιαρίου περιορίζεται εἰς τό·

1) Σημειώνειν μόνον τὰ στοιχεῖα, τὰ ὁποῖα ἐπιφέρει τὸ δελτίον τοῦ περιοδικοῦ ἐλέγχου.

2) Σημειώνειν ἐξ ἄλλου, τὰς διαφορικὰς παρατηρήσεις ἐν συγκρίσει πρὸς τὰς προηγηθείσας ἐξετάσεις. Ἐν περιπτώσει πολυαρίθμων καὶ σοβαρῶν διαφορῶν εἶναι δυνατὸν νὰ χρειασθῇ νὰ περιληφθῇ εἰς τὸ ἰατρικὸν βιβλιάριον τοιοῦτον

εἰδικῶν δελτίων συμπληρωματικῶν ἀνάλογον πρὸς ἐκεῖνο τῆς πρώτης ἐξετάσεως. Ἐξ ἄλλου ὅμως εἶναι σπουδαῖον, ἵνα κατὰ τὴν ἐξέτασιν τοῦ ἐλέγχου, ἡ προσοχὴ τοῦ ἰατροῦ φέρηται εἰδικῶς ἐπὶ τῶν κάτωθι σημείων :

α') Πληροφορίαι ἀεροπορικαί. Μορφολογία. Φύσις καὶ διάρκεια τῆς ἀεροπορικῆς ὑπηρεσίας τοῦ ἀτόμου.

Διαταραχαὶ προβαλλόμεναι ὑπὸ τοῦ ἀτόμου καὶ πληροφορίαι παρεχόμεναι ὑπ' αὐτοῦ. Παραμορφώσεις, κινητικαὶ διαταραχαὶ μυικαὶ ἢ ἀρθριτικαί, τὰς ὁποίας ἀφῆκεν ἐν ἀτύχημα.

Ὡς πρὸς τὴν ἱκανότητα τῶν ὑπηρετούντων ἐν τῷ στρατῷ ἀξιωματικῶν προσβληθέντων ὑπὸ ἀναπηρίας, δύναταί τις νὰ θεωρήσῃ ὡς ὅρια συμβιβαζόμενα μὲ τὴν ὁδήγησιν ἀεροπλάνων τὰς ἀκολούθους ἀναπηρίας.

Δυσκαμψία τοῦ ὤμου ἐπιτρέπουσα τὴν ὕψωσιν τοῦ βραχίονος μέχρις ὁριζοντίας θέσεως.

Δυσκαμψία τοῦ ἀγκῶνος ἐπιτρέπουσα τὴν κάμψιν καὶ ἔκτασιν μεταξὺ 40 καὶ 170ο.

Δυσκαμψία ἀκινητοῦσα τὸν καρπὸν εἰς θέσιν εὐνοϊκήν.

Δυσκαμψία τῶν δύο τελευταίων δακτύλων τῆς χειρὸς ἐπιτρέπουσα σύλληψιν ἰσχυρὰν καὶ πολυδακτυλικὴν σύλληψιν ἐπαρκῆ.

Δυσκαμψία τῶν ἰσχύων ἐπιτρέπουσα μίαν κανονικὴν καθεστικὴν στάσιν.

Δυσκαμψία τοῦ γόνατος ἀφίνουσα κάμψιν καὶ ἔκτασιν ἀπὸ 90ο ἕως 180ο.

Δυσκαμψία ἀκινητοῦσα τὴν κνημοταρσικήν, τοῦ ποδὸς ἐν ὀρθῇ γωνίᾳ μὲ τὴν κνήμην.

β') Βάρος : Μείωσις οὐχὶ εὐνοϊκὸς δεύκτης, προσδίδουσα μίαν ὀργανικὴν διαταραχήν.

γ') Κυκλοφορικὸν σύστημα : Σημεῖα ὑποχωρήσεως καθορίζουσι τὴν ἀνικανότητα πρόσκαιρον ἢ ὁριστικήν.

Μέγεθος τῆς καρδίας, διαστολὴ ἢ ὑπερτροφία.

Πλάτασις τοῦ πρώτου τόνου, τάσις πρὸς ἀναδιπλασιασμὸν τοῦ 2ου τόνου.

Ἀρτηριακὴ πίεσις : Ὑπέρτασις, ὑπότασις χαρακτηριστικὴ τῆς ἐξασθενήσεως τῶν ἀεροπόρων. Ἀπόλυτος ἔνδειξις ἀναπαύσεως.

Καρδιακὴ ἀντίδρασις εἰς τὸν κόπον. Προειδοποιητικὸν σημεῖον ἑρμηνεῦον τὴν καρδιο-ἀγγειακὴν καταπόνησιν.

Ταραχαὶ ἀγγειοκινητικαὶ τῶν ἄκρων.

δ) Ἀναπνευστικὸν σύστημα : Ἐλάττωσις τῆς ζωϊκῆς χωρητικότητος. Μείωσις, τῆς διαρκείας τῆς ἐκπνοίας ἀπνοίας.

Τὰ δύο ταῦτα σημεῖα μαρτυροῦσι λανθάνοντα παθολογικὰ φαινόμενα παρὰ τῷ ἀτόμῳ, εἰς τὸ ὁποῖον ἡ προπόνησις ἔδει νὰ αὐξήσῃ τὰς ἰδιότητας καὶ ὑποδεικνύουσι μίαν λεπτομερῆ ἐξέτασιν.

ε') Πεπτικὸν σύστημα : Ὑποτυπώδη δυσπεπτικὰ φαινόμενα ἀτονικά, διάρροια ὑποδεικνύουσα τὴν ἀνάγκην ἀναπαύσεως.

στ') Νευρικὸν σύστημα : Ἀνεξαρτήτως τῶν διαφόρων διαταραχῶν, αἵτινες δύνανται νὰ παρατηρηθῶσιν, ἐνδεικνύουσι καθαρὰν πρόσκαιρον ἀνικανότητα διὰ τὴν ὁδήγησιν (Pilotage).

Ἡ ἐπέκτασις ἔστω καὶ ἀσθενής, τῶν χρόνων τῶν ψυχοκινητικῶν ἀντιδράσεων καὶ τῶν ἀντιδράσεων εἰς τὰς παραλλαγὰς τῆς ἰσορροπίας.

Ἡ ἐλάττωσις τῆς κανονικότητος τῶν αὐτῶν χρόνων ἀντιδράσεως.

Ἡ προπόνησις χαρακτηρίζεται πραγματικῶς διὰ τῆς βραχύνσεως καὶ τοῦ κανονισμοῦ τῶν χρόνων ἀντιδράσεως.

Ἀνάγκη νὰ σημειωθῇ ἐξ ἄλλου, ὅτι ἡ σημαντικὴ αὔξησις τῶν χρόνων ἀντιδράσεως, ἡ συμπίπτουσα μὲ μίαν ὑπερβολικήν, ἐκπλήττουσαν ἔλλειψιν κανονικότητος φθάνουσα εἰς διαφορὰς ἀπὸ 20 ἕως 30 ἑκατοστὰ τοῦ δευτερολέπτου καὶ πλέον, εἶναι ἓν σημεῖον ἐκκοσίας ἀλλοιώσεως τῆς δικμῆς εἰς τινα ἄτομα, τὰ ὁποῖα προσποιοῦνται τὴν ἱκανότητα διὰ νὰ ἐπιτύχωσι τὴν ἀπομάκρυνσιν ἐκ τοῦ ἱπταμένου προσωπικοῦ.

Τὸ σημεῖον τοῦτο ἔρχεται νὰ ἐνισχύσῃ τὴν προκαλουμένην ἐντύπωσιν ἐκ τῆς ἀντιθέσεως μεταξὺ τῶν συμπτωμάτων τοῦ κμάτου καὶ τῆς ἐξασθενήσεως τὰ ὁποῖα ἐπικαλοῦνται τινὰ ἐκ τῶν τοιούτων ἀτόμων καὶ τῆς τελείας ἀκεραιότητος τοῦ καρδιοαγγειακοῦ συστήματος καὶ τῆς κυκλοφορικῆς αὐτῶν ἱκανότητος (δυναμικῆς).

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῶν τοιούτων ἐξετάσεων τοῦ ἐλέγχου, δυνατὸν ἡ ὑπηρεσία νὰ φθάσῃ μέχρι σημείου νὰ αἰτῇ ἀπὸ τὸν ἐμπειρογνώμονα Ἰατρὸν τὴν γνώμην του ἐπὶ τῆς ἰδιαιτέρας ἱκανότητος ἑνὸς ἀτόμου εἰς τὴν ὁδήγησιν ὡρισμένης κατηγορίας μηχανημάτων.

Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην γνωστοῦ ὄντος, ὅτι διὰ τὴν ὁδήγησιν ἑνὸς ἀεροπλάνου, οἱουδήποτε, οἱ προαναφερόμενοι ὅροι πρέπει νὰ πληρῶνται ἀκεραίως, ὁ Ἰατρός, δύναται ὡς πρὸς τὰς ἰδιαιτέρας ἱκανότητας, νὰ βασίσῃ τὴν ἐκτίμησίν του ἐπὶ τῶν ἀντιλήψεων τοῦ ἑπομένου ἄρθρου.

Ἄρθρον 6.

Ἡ στρατιωτικὴ ἀεροπλοΐα περιλαμβάνει :

Μοίρας ἀεροπλάνων καταδιωκτικῶν
» » πληροφοριῶν.
» » βομβαρδισμοῦ τῆς ἡμέρας.
» » βομβαρδισμοῦ τῆς νυκτός.

1) Οἱ ὁδηγοὶ τῶν καταδιωκτικῶν ἀεροπλάνων ἵπτανται εἰς ὕψος συνήθως μέγα ἀπὸ 2000 μέτρων καὶ ἄνω μέχρις 7000 μέτρων. Εἰς τὰ ὕψη ταῦτα ἀνέρχονται πολὺ ταχύτερον πάντων τῶν λοιπῶν ἀεροπλάνων (30'—50'). Αἱ καταβάσεις καὶ ἀνυψώσεις διαδέχονται ἀλλήλας συχνότατα εἰς μίαν καὶ τὴν αὐτὴν πτῆσιν μὲ καταπληκτικὴν ταχύτητα καὶ μὲ ἀποτόμους στροφάς, κινήσεως καὶ ἀκροβασίας. Ἡ πτῆσις των εἶναι μεστὴ συγκινήσεων ἀπαιτοῦσα μεγίστην ταχύτητα ἀντιλήψεως, λήψεως ἀποφάσεων, καὶ ψυχραιμίαν ἰδεώδη. Ἡ προσγείωσις τῶν ἀεροπλάνων διώξεως εἶναι συνήθως δυσκολωτέρα τῆς τῶν λοιπῶν ἀεροπλάνων ἀπαιτοῦσα μείζονα ἀντίληψιν τοῦ ὕψους καὶ λεπτοτέρας κινήσεις. Ἡ ταχύτης τῶν ἀεροπλάνων διώξεως ποικίλλει ἀπὸ 200 μέχρι 300 χιλιομέτρων καθ' ὥραν. Ἡ προσγείωσις γίνεται μὲ ταχύτητα 100 χιλιομέτρων καθ' ὥραν. Ἀποστολὴ τῶν ἀεροπλάνων τούτων εἶναι πρὸ παντὸς μόνον ἡ μάχη δι' ἀπ' εὐθείας ἐπιθέσεως κατ' ἄλλων ἀεροπλάνων ἢ ἐναντίον ἐπιγείων στόχων διὰ τῶν πολυβόλων των μὲ ἀπόστασιν ἀποτελεσματικὴν οὐχὶ μείζονα τῶν 200 μέτρων ἀπὸ τοῦ στόχου (ἐπιγείου ἢ ἐνκεριόυ). Ἐκ τούτου νοοῦνται οἱ κίνδυνοι εἰς οὓς ὑπόκειται λόγῳ τῆς γειτνιάσεως πρὸς τὸν στόχον ὅστις καὶ οὗτος ἀμύνεται καὶ δυνατὸν νὰ ἀντεπιτεθῇ.

2) Οἱ ὁδηγοὶ τῶν ἀεροπλάνων πληροφοριῶν ἐνεργοῦσι εἰς ποικίλα ὕψη ἀπὸ 1000 μέτρων μέχρις 6500 μέτρων ἀναλόγως τοῦ εἴδους τῆς ἀποστολῆς. Δυνατὸν ὅθεν ὁδηγὸς τις μὴ δυνάμενος νὰ χρησιμοποιηθῇ δι' ἀποστολὴν ὕψους 6000 μ. π. χ. νὰ δύναται νὰ χρησιμοποιηθῇ δι' ἀποστολὰς μικροτέρου ὕψους. Τοῦτο κυρίως ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς διαφορᾶς ἀτμοσφαιρικῆς πιέσεως λόγῳ τῆς μεταβολῆς τοῦ ὕψους. Ἡ ἀνύψωσις τῶν ἀεροπλάνων τούτων εἰς τὰ διάφορα ὕψη γίνεται ἀρκετὰ ταχέως οὐχὶ ὅμως ὅσον τῶν καταδιωκτικῶν φθάνουσα μέχρι τῶν 55' διὰ τὰ 5500 μέτρα. Ἡ διάρκεια καταβάσεως δύναται νὰ εἶναι περισσότερον ἢ ὀλιγώτερον βραχεῖα ἀναλόγως τῶν περιστάσεων, οὐδέποτε ὅμως δύναται νὰ ἦ βραχυτέρα τῶν καταδιωκτικῶν ἀεροπλάνων. Δὲν ἐκτελοῦσι τὰς ἀκροβατικὰς κινήσεις τῶν καταδιωκτικῶν ἀεροπλάνων, ἂν ὅμως ὑποστῶσιν ἐπίθεσιν τοιούτων τότε ὑποχρεοῦνται νὰ ἐκτελέσωσι καὶ ἀκροβασίας τινάς. Ἡ ταχύτης τῶν ἀεροπλάνων τούτων ὑπερβαίνει σήμερον τὰ 200 χιλιόμετρα φθάνουσα μέχρι 250 τοιούτων καθ' ὥραν. Δὲν εἶναι τόσον λεπτὰ εἰς τοὺς χειρισμοὺς των

ὅπως τὰ ἀεροπλάνα διώξεως ἐν τούτοις ὅμως ἀπαιτοῦσι καὶ ταῦτα πολὺ καλὴν διαίσθησιν Προσγειοῦνται μὲ ταχύτητα 80—100 χιλιομέτρων καθ' ὥραν. Ἔχουσιν ἀποστολὴν γενικῶς νὰ παρέχωσι πληροφορίας περὶ τοῦ ἐχθροῦ, δι' ὃ καὶ ἵπτανται εἰς πάντα τὰ ὕψη καὶ εἰς μέγα βάθος ἐντὸς τοῦ ἐχθρικοῦ ἐδάφους φθάνοντα καὶ μέχρι καὶ πέραν τῆς καρδίας τῆς ἐχθρικῆς χώρας. Ὑφίστανται πάντα τὰ εἴδη τῶν ἐναερίων καὶ ἐπιγείων προσβολῶν ὄντα πολλάκις λόγῳ τῆς ἀποστολῆς των ὑποχρεωμένα νὰ ἐξακολουθῶσι τὴν ἀποστολήν των καὶ ἃς ὑφίστανται οἱανδήποτε προσβολήν, ἀπαιτοῦνται οὕτω μεγίστην ψυχραιμίαν ὁδηγοῦ καὶ παρατηρητοῦ καὶ αὐταπάρνησιν.

3. Οἱ ὁδηγοὶ ἀεροπλάνων βομβαρδισμοῦ ἡμέρας δρῶσι συνήθως εἰς ὕψος 2000 μέτρων. Δὲν κατέρχονται διὰ βομβαρδισμὸν κάτω τῶν 200 μέτρων οὔτε ἀνέρχονται ἄνω τῶν 4000 μέτρων. Ἡ ἀνύψωσις γίνεται βραδέως λόγῳ τοῦ φόρτου, ἀλλ' αἱ καταβάσεις εἶναι ὅμοιαι πρὸς τὰς τῶν ἀεροπλάνων πληροφοριῶν ἀναλόγως τῶν περιστάσεων. Δὲν ἐκτελοῦσιν ἀκροβασίας. Δυνατὸν ὅμως εὐθὺς ὡς ἀπελευθερωθῶσι τῶν βομβῶν νὰ ἀναγκασθῶσι νὰ ὑποδυθῶσι σκληρὸν ἀγῶνα ὡς καὶ τὰ ἀεροπλάνα πληροφοριῶν. Φθάνουσι τὴν ταχύτητα τῶν 200 χιλιομέτρων καθ' ὥραν προσγειοῦνται δὲ μὲ ταχύτητα 80 χιλ. καθ' ὥραν. Ἵπτανται συνήθως πάντοτε ἐν ὁμάδι πολλῶν ἀεροπλάνων πρὸς ἄμυναν ἀπὸ ἐναερίου ἐπιθέσεως καὶ ἵνα ἐπιφέρωσι μείζονα καὶ βεβαιοτέραν καταστροφήν. Ἀποστολὴν ἔχουσι νὰ βομβαρδίζωσι γενικῶς τὸν ἐχθρὸν προχωροῦντα καὶ εἰς μεγάλα βάθη ἐντὸς τῆς χώρας του.

4) Οἱ ὁδηγοὶ ἀεροπλάνων βομβαρδισμοῦ νυκτὸς ἵπτανται συνήθως εἰς ὕψη 1500 ἕως 2000 μέτρων καὶ μικρότερα. Εἰς τινας μόνον περιστάσεις ὑποχρεοῦνται νὰ ὑπερβῶσι τὰ ὕψη ταῦτα. Ἡ ἀνύψωσις τῶν ἀεροπλάνων τούτων ἐκτελεῖται βραδέως ὅπως καὶ ἡ κατάβασις καὶ ἡ προσγείωσις. Αἱ πτήσεις των δὲν ἐπιβάλλουσιν ἀκροβασίας. Ἵπτανται μὲ μέσην ταχύτητα 150 χιλιομέτρων καθ' ὥραν. Οἱ ὁδηγοὶ τῶν ἀεροπλάνων τούτων δέον νὰ ἔχωσι πολὺ ἀνεπτυγμένην τὴν ὅρασιν καὶ ἐπὶ πλέον πλήρη τὴν ἀντίληψιν τῆς ὁριζοντιότητος καθ' ὅσον ἐντὸς τοῦ σκότους καὶ εἰς ὕψος ἄνευ ὀργάνων καὶ ἄνευ ἐπιγείων σημείων συγκρίσεως δὲν βοηθοῦνται ὑπὸ οὐδενὸς σχεδὸν ἄλλου μέσου πρὸς τήρησιν ἐν πτήσει τοῦ ἀεροπλάνου των ἐν ὁριζοντιότητι (τὸ αὐτὸ συμβαίνει καὶ διὰ τὰς πτήσεις τῆς ἡμέρας ἐντὸς ὁμίχλης καὶ νεφῶν). Τὰ ἀεροπλάνα βομβαριδισμοῦ νυκτὸς δὲν ὑπόκεινται τόσον ἀποτελεσματικῶς εἰς ἐπιθέσεις ἐχθρικῶν ἀεροπλάνων καὶ ἀντιαεροπορικοῦ πυρὸς ὅσον, ἂν δὲν ἐμπέσωσιν εἰς ἰσχυροτάτην καὶ πυκνὴν ὀργάνωσιν. Ἀποστολαὶ τῶν ἀεροπλάνων βομβαρδισμοῦ νυκτὸς εἶναι νὰ βομβαρδίζωσι καθ' ὁμάδας ἐνίοτε δὲ καὶ μεμονομένους ἐχθρικοὺς στόχους οὓς δὲν δύνανται νὰ βομβαρδίσωσι τὴν ἡμέραν ἄνευ συβαρωτάτου κινδύνου μεγάλων ἀπωλειῶν.

5) Ἐν τούτοις πλὴν τῶν ἀεροπλάνων βομβαρδισμοῦ νυκτὸς καὶ ἀεροπλάνά τινα τῶν κατηγοριῶν 1, 2, 3 καὶ 4 δυνατὸν νὰ ὑποχρεωθῶσιν εἰς νυκτερινὴν πτῆσιν πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ἀποστολῆς των ἣν θὰ ἐξετέλουν τὴν ἡμέραν καὶ ἣν ἢ δὲν ἐξετέλεσαν ἢ δέον νὰ συμπληρώσωσι διὰ νυκτερινῆς πτήσεως. Τότε ὅμως γενικῶς τὰ ὕψη εἰς ἃ ἵπτανται εἶναι μικρότερα τῶν τῆς ἡμέρας.

6) Πάντων τῶν ἀεροπλάνων τῶν κατηγοριῶν 2, 3, 4, 5 ἐπιβαίνει πάντοτε εἷς ἢ καὶ δύο ἐπιβάται καλούμενοι γενικῶς παρατηρηταί, οἵτινες οὐδόλως ἀσχολοῦνται μὲ τὴν ὁδήγησιν τοῦ ἀροπλάνου. Ἔργον τούτων εἶναι νὰ παρατηρῶσι τὸν ἐχθρὸν νὰ λαμβάνωσι φωτογραφίας αὐτοῦ καὶ τοῦ ἐδάφους του, νὰ βομβαρδίζωσι, νὰ χειρίζωνται τὸν ἀσύρματον νὰ κανονίζωσι τὴν βολὴν τοῦ φιλίου πυροβολικοῦ ὅταν τοῦτο δὲν βλέπει τὸν στόχον, νὰ χειρίζωνται τὸ πολυβόλον ἐναντίον ἐπιτιθεμένων ἀεροπλάνων ἢ καὶ κατ' ἐπιγείων στόχων, νὰ συντάσσωσιν ἐγγράφως ἀναφορὰς ἐπὶ τοῦ ἀεροπλάνου περὶ τῶν παρατηρήσεών των ἃς ρίπτουσι δι' ἐρματισμένων φακέλλων εἰς τὰ φίλια στρατεύματα, νὰ συντάσσωσι πρόχειρα σχεδιογραμμάτα ἐπὶ τοῦ ἀεροπλάνου κ.τ.λ. Οὗτοι ἀναλόγως τοῦ εἴδους τοῦ ἀεροπλάνου μὲ τὸ ὁποῖον ἵπτανται δέον νὰ βλέπωσι καλῶς, νὰ δρῶσι ταχέως καὶ νὰ ἀντέχωσιν εἰς τὸ ὕψος μέχρι τοῦ ὁποίου πρόκειται νὰ γίνῃ ἡ πτῆσις.

Ἐκ τῆς μελέτης τῶν δεδομένων τούτων προκύπτει, ὅτι αἱ ἀνωτέρω ἀπαριθμηθεῖσαι κατηγορίαι ὁδηγῶν ἀεροπλάνων κατατάσσονται ἀκριβῶς εἰς τὴν τάξιν τῆς φυσιολογικῆς τελειότητος, τὴν ὁποίαν αὗται ἐπιβάλλουσιν.

Ἰδιαιτέρως λοιπὸν ἱκανὰ διὰ τὴν ὁδήγησιν τῶν ἀνωτέρω καὶ πρὸ πάντων τῶν καταδιωκτικῶν εἶναι τὰ ἄτομα τὰ ὁποῖα παρουσιάζουσι.

Ἀναπνευστικὸν σύστημα μεγάλης λειτουργικῆς ἱκανότητος.

Κυκλοφορικὸν σύστημα ἐξαιρετικῆς ἀντοχῆς καὶ προσαρμοζόμενον εἰς τοὺς κόπους.

Νευρικὸν σύστημα ἐξαιρετικῶς τέλειον.

Χρόνος ἀντιδράσεως τῆς ἰσορροπίας πολὺ βραχὺς καὶ πολὺ κανονικός, ψυχοκινητικὰς ἀντιδράσεις πολὺ βραχείας καὶ πολὺ κανονικάς.

Ὀπτικὴν ὀξύτητα ὑπερκανονικήν.

Μεγάλην ταχύτητα εἰς τὴν ἀντίληψιν τῶν εἰκόνων.

Καλὴν ὀπτικὴν ὀξύτητα κατὰ τὴν νύκτα.

Τὸ ὀλιγώτερον θάμβος κατὰ τὴν πρὸς τὸν ἥλιον ὅρασιν.

Ἄρθρον 7.

Αἱ διάφοροι αὗται ἐξετάσεις, ἐξέτασις εἰσόδου ἢ ἐξέτασις ἐλέγχου προκαλοῦσι τὴν δημιουργίαν ἑνὸς Ἰατρικοῦ βιβλιαρίου ἐξετάσεως περιλαμβάνοντος ἀριθμόν τινα δελτίων ἀνταποκρινομένων εἰς:

1) Τὴν ἐξέτασιν ἀπὸ γενικῆς Ἰατρικῆς ἀπόψεως.
2) Τὴν ἀκτινοσκοπικὴν ἐξέτασιν.
3) Τὴν χειρουργικὴν ἐξέτασιν.
4) Τὴν ἐξέτασιν τοῦ νευρικοῦ συστήματος.
5) Τὴν ὠτολαρυγγολογικὴν ἐξέτασιν.
6) Τὴν ὀφθαλμολογικὴν ἐξέτασιν, αἵτινες ἀνήκουσιν εἰς διαφόρους ἰατροὺς ἀναλόγως τῆς ἐκτάσεως τῆς εἰδικότητός των.

Μετὰ τὴν διαίρεσιν ταύτην τῆς ἐργασίας, ἀνάγκη ἕκαστος ἰατρὸς νὰ παραδεχθῇ διὰ τὴν πραγματοποίησιν τῶν ἐξετάσεων καὶ τῶν δοκιμῶν τῆς εἰδικότητός του τὴν αὐτὴν μέθοδον πάντοτε, μίαν τάξιν διαδοχῆς τῶν δοκιμῶν ἀπαιτοῦσαν τὸ ἐλάχιστον τῆς προσπαθείας, τῶν χειρονομιῶν, τῶν λόγων τῶν πρὸς τὰ ἄτομα ἀπευθυνομένων, τῶν μετακινήσεων αἱ ὁποῖαι θὰ τῷ ἐπιβληθῶσι, τῶν στάσεων τὰς ὁποίας ὁ Ἰατρὸς θὰ τῷ κάμῃ νὰ λάβῃ.

Ἡ ἀναζήτησις αὕτη τῆς οἰκονομίας τοῦ χρόνου καὶ τῶν προσπαθειῶν ὁδηγεῖ εἰς τὴν πραγματοποίησιν τῶν διαφόρων δοκιμῶν μιᾶς ἐξετάσεως μὲ μίαν τάξιν ὅλως διάφορον ἐκείνης, ἣν ἐπιτρέπει ἡ σύνταξις ἑκάστου δελτίου.

Δὲν θὰ ἦτο ἀληθῶς πρακτικὸν νὰ ἀριθμήσῃ τις τὰς σφύξεις ἑνὸς ἀτόμου ἐν κατακλίσει, νὰ τὸ ἀναγκάσῃ νὰ ἐγερθῇ διὰ νὰ ἐκτελέσῃ τὴν αὐτὴν καταμέτρησιν ἐν ὀρθίᾳ στάσει, εἶτα νὰ τὸ ἀναγκάσῃ νὰ κατακλιθῇ ἐκ νέου διὰ νὰ μετρήσῃ τὴν ἀρτηριακὴν πίεσιν ἐν ὑπτίᾳ στάσει.

Οὕτως ἕκαστος ὀφείλει, συμφώνως πρὸς τὴν ἱκανότητά του, τὰς συνηθείας του καὶ τὴν ἰδιοφυΐαν του, νὰ ἐκλέγῃ τὸν τρόπον ἐξετάσεως ὁ ὁποῖος πιστεύει, ὅτι δύναται νὰ τῷ παράσχῃ τὴν καλυτέραν ἀπόδοσιν.

Ἄρθρον 8.

Αἱ ἰατρικαὶ ἐξετάσεις αἱ ἐκτελούμεναι παρὰ τῶν εἰδικῶν ἰατρῶν κατὰ τὴν εἴσοδον τοῦ ἀτόμου εἰς τὸ ἱπτάμενον Ἀεροπορικὸν προσωπικὸν θέλει γίνεσθαι συμφώνως τῷ συνημμένῳ ὑποδείγματι ὑπ' ἀριθ. 1, 2, 3, 4, 5 καὶ 6 ὅπερ δέον νὰ ἔχῃ ὑπ' ὄψιν της ἡ Ἀνωτάτη Ὑγειονομικὴ τοῦ Στρατοῦ Ἐπιτροπή, ἥτις συμφώνως πρὸς τὰς γνωματεύσεις ταύτας θέλει κατάληξει εἰς συμπέρασμα περὶ σωματικῆς ἱκανότητος τοῦ ὑποψηφίου ἀεροπόρου.

Αἱ γνωματεύσεις αὗται τῶν εἰδικῶν ἰατρῶν καθὼς καὶ ἡ τελικὴ γνωμάτευσις τῆς ἄνω Ἐπιτροπῆς ἀναγράφονται ἐν ταῖς οἰκείαις στήλαις τοῦ ἀτομικοῦ ἰατρικοῦ βιβλιαρίου τοῦ παρουσιαζομένου πρὸς ἐξέτασιν ἀεροπόρου.

Ἄρθρον 9.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος καταργεῖται.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος ἐκτελεστικοῦ Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Φεβρουαρίου 1927.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργὸς

Α. Μαζαράκης

Ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.